

2018 ಕೆ.ತೀ.ವ 1543

(ಧಾರವಾಡ ಪೀಠ)

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಹರೀಶ್ ಕುಮಾರ್

ಅಲಾದೇವಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು -ವಿರುದ್ಧ- ನಾರಾಯಣ (ಮೃತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ಇವರ ಕಾನೂನುಸಮ್ಮತ ವಾರಸುದಾರರು) ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು*

ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 100ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗಿನ ನಿಯತ ಎರಡನೇ ಅಪೀಲು.

ಅಪೀಲುದಾರರು, ಪ್ರಧಾನ ಹಿರಿಯ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಬೆಳಗಾವಿ ಇವರ
ಕಡತದಲ್ಲಿನ ಒ.ಎಸ್. ಸಂಖ್ಯೆ: 216/2005ರಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ
ಕಾನೂನುಸಮ್ಮತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವರು. ಸದರಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಯಾಗಿರುವ
ಪ್ರತಿವಾದಿಯು, ಮೂಲ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ದಿನಾಂಕ: 21.4.2002ರ
ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕೋರಿದ್ದಾರೆ. ವಾದಿಯು, ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.1
ಆಗಿ ಸ್ವತಃ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ಇದು ಸಾಕು. ಪ್ರತಿವಾದಿ
ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಅವರನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತರುವಾಯ,
ವಾದಿಯು, ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಆಗಿ ಸದಾನಂದ ಪಾಟೀಲ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು
ಪರಿಚ್ಛಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು
ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ; ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ತರಲಾದ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಕಾನೂನುಸಮ್ಮತ
ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು (ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 'ಪ್ರತಿವಾದಿ'ಗಳು ಎಂದು
ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ) ಸಹ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ
ಸಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದಾವೆಯನ್ನು ತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ನಂತರ,
ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ

*ಆರ್.ಎಸ್.ಎ. 5939/2013, ದಿನಾಂಕ: 2ನೇ ಜೂನ್, 2017.

ಮತ್ತು ಪಾಟಿ ಸವಾಲಾಗಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಈ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಪಿನ ಮೂಲಕ ದಾವೆಯನ್ನು ಡಿಕ್ರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಸದರಿ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ: 18.11.2010ರಂದು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು, ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಆರ್.ಎ. ಸಂಖ್ಯೆ: 4/2011ಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಪೀಲನಲ್ಲಿ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಗುಣಾರ್ಹತೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಮತ್ತು ಪಾಟಿ ಸವಾಲಿಗೆ ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅವರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಕಾನೂನುಸಮ್ಮತತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಪೀಲನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ IIನೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ವಾದಿಯನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಕರೆಯದೆ ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮೊದಲ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಬಾಧಿತರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಎರಡನೇ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡೂ ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವುದು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮೊದಲು, ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾನೂನಿನ ನಿಲುವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ದಾವೆಗಳ ವಿಚಾರಣೆ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಬೇಕಿತ್ತು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಂಹಿತೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತರಲಾಗಿತ್ತು. ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಂದಾದ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವನ್ನು ಜಿಜ್ಞಾಸಿಸುವುದು. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶ ಮಾತ್ರ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು, ಮತ್ತು ಈ ನಿಯಮದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಪರಿಮಿತವಾಗಿದೆ. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸದಿರುವಲ್ಲಿ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 151ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು, ಸೂಕ್ತ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವೇಲುಸಾಮಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ:

8. ಸಂಹಿತೆಯ 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವು, ದಾವೆಯ ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿರುವ ಯಾರೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರನ್ನು (ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು) ಪುನಃ ಕರೆಯಲು ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಯುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸದರಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಕೋರಿ ದಾವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾರೇ ಪಕ್ಷಕಾರನು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುವುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲಾಗಲಿ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು. ಈ ಅಧಿಕಾರವು ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವಾಗಿದ್ದು, ಪಕ್ಷಕಾರರು ನೀಡಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೊಂದಿರಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತವಾಗಿ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಲೋಪಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ಸದರಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿಲ್ಲ. [ವಾದಿರಾಜ ನಗ್ಗಪ್ಪ ವೇರ್ಣೆಕರ್ -

ವಿರುದ್ಧ- ಶರದ್‌ಚಂದ್ರ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಗೋಗಟೆ - 2009(4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 410]. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವು, ಯಾರೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಅಥವಾ ಪಾಟಿ ಸವಾಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದಾಗ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರದಿದ್ದ ಹೆಜ್ಜಿನ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಉಪಬಂಧವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು, ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆಯುವಂತಾಗಲು, ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಪಕ್ಷಕಾರನ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇಲಾಗಲಿ, ಯಾರೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಯುವ ಮೂಲಕ, ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಸಂಶಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿಸುವ ಒಂದು ಉಪಬಂಧವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನನ್ನು ಕರೆದಲ್ಲಿ, ಸಹಜವಾಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುವ ಮೂಲಕ ಅದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಲು ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೆ ಅದು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬಹುದು.

9. ಹೆಜ್ಜಿನ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಣೆ ಅಥವಾ ಪಾಟಿ ಸವಾಲಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿಸುವ ಕುರಿತು ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉಪಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾದರೂ, ನ್ಯಾಯೋದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ದುರುಪಯೋಗವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅವಶ್ಯವಿರಬಹುದಾದಂಥ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ಸಂಹಿತೆಯ ಅಂತರ್ನಿಹಿತ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಅನ್ಯಥಾ ಬಾಧಿಸಲು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಸಂಹಿತೆಯ 151ನೇ ಪ್ರಕರಣವು ಉಪಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಗಳನ್ನು

ಕೇಳಲು ಅಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಶಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಯಲು ಸಂಹಿತೆಯ 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ಅಂತರ್ನಿಹಿತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ, ಸಂಹಿತೆಯ 23ನೇ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮಾದೇಶ XXXXI ಮತ್ತು 23ಎ ನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮರು-ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಸಂಹಿತೆಯ 23 ಮತ್ತು 23ಎ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಪುನರ್‌ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 23ನೇ ನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರು-ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದೇಶನಾತ್ಮಕವಾಗಿ - ದಾವೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆ, ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಸಂಹಿತೆಯ 11ನೇ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮಾದೇಶ VIIರ ಮೇರೆಗೆ ವಾದಿಯ ನಿರಾಕರಣೆಯಂಥ ಮತ್ತು ಅಂಥಹುವೇ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದಾವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮರು-ವಿಚಾರಣೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ 23ನೇ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು 23ಎ ನಿಯಮವು ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ತೀರ್ಪುಗಳು ಅಥವಾ ಅವಿರೋಧ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಸಂಹಿತೆಯ 96ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅವು 23ಎ ನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. 23ನೇ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮಾದೇಶ XXXXI ಮತ್ತು 23ಎ ನಿಯಮಕ್ಕಿಂತ, ಸಂಹಿತೆಯ 107ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಚಲಾಯಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರವು, ನಿಯಮಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಷರತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ವತಃ 107ನೇ ಪ್ರಕರಣವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಹಿತೆಯ 2(16)ನೇ ಪ್ರಕರಣವು, 'ನಿಯಮಿಸಬಹುದಾದ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನಿಯಮಗಳಿಂದ

ನಿಯಮಿಸಬಹುದಾದ ಎಂದು ಪರಿಭಾಷಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಸಂಹಿತೆಯ 107ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೊಂದಿರುವಂಥ ಯಾವುದೇ ಪುನರ್-ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವು, 23ನೇ ನಿಯಮ ಅಥವಾ 23ಎ ನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಂಹಿತೆಯ 27ನೇ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮಾದೇಶ XXXIರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮರು-ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕುರಿತು ನಿಯಮ 28ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರ ಪಾಟಿ-ಸವಾಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ದಿನಾಂಕಗಳು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು, ದಿನಾಂಕ: 10.9.2010ರಿಂದ 30.10.2010ರವರೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಅದು ಸರಿಯಾದುದು ಎಂದು ಸಹ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ದಿನಾಂಕ: 25.8.2010ರಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಂತರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ: 8.9.2010ಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಲಾಗಿತ್ತು, ಆಗ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಬಹುಶಃ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಕಡೇಪಕ್ಷ ದಿನಾಂಕ: 25.8.2010 ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ: 7.9.2010ರಂದು ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಹಾಜರಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ, ಅಪೀಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಆಲಾದೇವಿ ಅವರೂ ಸಹ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಲಾತೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು, ಅಧಿಕ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಮಧುಮೇಹದ ತೊಂದರೆಗಾಗಿ ಹೊರ ರೋಗಿಯಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕಡೇಪಕ್ಷ ಅಪೀಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ, ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ, ತಮ್ಮ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸುಗಮ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು

ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಅಹೀಲುದಾರರ ಈ ನಡತೆಯು, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮರು-ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಅವರು ನೀಡಿದ ಕಾರಣಗಳು ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರದಂಥಹುಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಹೀಲುದಾರರು, ತಮ್ಮ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಅವರ ಹಿಂದಿನ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯಿಂದ ಅಫಿಡಾವಿತ್ತನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಸಹ ಮೊದಲ ಅಹೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ, ಮೊದಲ ಅಹೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಅಹೀಲುದಾರರ ನಡತೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕಳುಹಿಸದೆ ಅಹೀಲನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರತೆ ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಾಗ, ಅಹೀಲುದಾರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಸೂಕ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಹೀಲುದಾರರು, ತಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದಾಗಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಲು ತಮಗೆ ತಾವೇ ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಹೊಣೆಗಾರರು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು, ಮೊದಲ ಅಹೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮರು-ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಾನೂನಿನ ಈ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಈ ಅಹೀಲನ್ನು ವೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಜಾಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು

ಪ್ಯಾರಾಗ್‌ಗಳ

1. 2011 ಎಐಆರ್ ಎಸ್‌ಸಿಡಬ್ಲ್ಯು 2296 ಕೆ.ಕೆ. ವೇಲುಸಾಮಿ -ವಿರುದ್ಧ- ಎನ್. ಪಳನಿಸಾಮಿ	(ಉಲ್ಲೇ) 5
2. 2013 ಎಐಆರ್ ಎಸ್‌ಸಿಡಬ್ಲ್ಯು 1564 ಮೆ: ಬಾಗಾಯಿ ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಮೆ: ಗುಪ್ತ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮಟೀರಿಯಲ್ ಸ್ಟೋರ್	(ಉಲ್ಲೇ) 5

3. ಐಎಲ್‌ಆರ್ 2004 ಕೆಎಆರ್ 2215

ರಬಿಯಾ ಬಿ ಕಾಸೀಮ್ ಎಮ್. -ವಿರುದ್ಧ-

ದಿ ಕಂಟ್ರಿವೈಡ್ ಕನ್‌ಸೂಮರ್ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್

ಸರ್ವೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

(ಉಲ್ಲೇ) 8

ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ : ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಟಾಟಾ ಬಂಗಿ, ನ್ಯಾಯವಾದಿ;

1ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ : ಶ್ರೀ ಸಂಗ್ರಾಮ್ ಎಸ್. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ನ್ಯಾಯವಾದಿ

2ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ : ಶ್ರೀ ಪಿ.ವಿ. ಸಂಬರಗಿ ಮತ್ತು ಬಸವರಾಜ್ ಬ್ಯಾಂಕೋಡ್, ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು.

ತೀರ್ಪು

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಹರೀಶ್ ಕುಮಾರ್:

ಅಪೀಲುದಾರರು, ಪ್ರಧಾನ ಹಿರಿಯ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಬೆಳಗಾವಿ ಇವರ ಕಡತದಲ್ಲಿನ ಒ.ಎಸ್. ಸಂಖ್ಯೆ: 216/2005ರಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಕಾನೂನುಸಮ್ಮತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವರು. ಸದರಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು, ಮೂಲ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ದಿನಾಂಕ: 21.4.2002ರ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕೋರಿದ್ದಾರೆ. ವಾದಿಯು, ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ಆಗಿ ಸ್ವತಃ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ಇದು ಸಾಕು. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಅವರನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತರುವಾಯ, ವಾದಿಯು, ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಆಗಿ ಸದಾನಂದ ಪಾಟೀಲ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪರಿಚ್ಛಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ; ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ತರಲಾದ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಕಾನೂನುಸಮ್ಮತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು (ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 'ಪ್ರತಿವಾದಿ'ಗಳು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ) ಸಹ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೂ

ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದಾವೆಯನ್ನು ತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪಾಟಿ ಸವಾಲಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಈ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಪಿನ ಮೂಲಕ ದಾವೆಯನ್ನು ಡಿಕ್ರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಸದರಿ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ: 18.11.2010ರಂದು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

2. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು, ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಆರ್.ಎ. ಸಂಖ್ಯೆ: 4/2011ಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಗುಣಾರ್ಹತೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಮತ್ತು ಪಾಟಿ ಸವಾಲಿಗೆ ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅವರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಕಾನೂನುಸಮ್ಮತತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಪೀಲನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ IIನೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ವಾದಿಯನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಕರೆಯದೆ ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮೊದಲ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಬಾಧಿತರಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಎರಡನೇ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

3. ಈ ಎರಡನೇ ಅಪೀಲನ್ನು, ಈ ಮುಂದಿನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ:

"ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೂ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ನಿಯಮ 23ಡಿ ಕ್ರಮದೇಶ XXXXI ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 23ಎ ಪ್ರಕಾರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮರು-ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸದೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಮಾದ ಎಸಗಿದೆಯೇ?"

4. ವಾದಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ನಂತರ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಅಂಥ ಅರ್ಜಿಗಳು ಊರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ. ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅನುಸರಿಸಿದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ; ವಾದಿಯಿಂದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಆದರೆ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು, ಅಪೀಲಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನ ಪಾಟಿ-ಸವಾಲಿಗಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಾಗ ಇದ್ದ 25.8.2010 ಮತ್ತು 7.9.2010 ಈ ದಿನಾಂಕಗಳಂದು ಯಾವುದೇ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ನ್ಯಾಯವಾದಿಗೆ 10.9.2010ರಿಂದ 30.10.2010ವರೆಗಿನ ಈ ದಿನಾಂಕಗಳಂದು, ಹೊರರೋಗಿಯಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ತೀವ್ರ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಮಧುಮೇಹದ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಕೆಲ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿದ ಹೊರತು ಈ ವ್ಯಾಧಿಯು ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಂಭೀರವಾದುದಲ್ಲವೆಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ವ್ಯವಹರಣೆಯ ವಿವಿಧ ದಿನಾಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು

ಗಮನ ಹರಿಸುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮರು-ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತೆಂದು ತೋರಿಸಲು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಹ ಯಾವುದೇ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವರದಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ವರದಿಯನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಹ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಅವರು ಹೊರ ರೋಗಿಯಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಿದ್ದರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯೇ, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಸಾಕು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲುದಾರರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾದೇವಿಯ ನಡತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಆಕೆಯು ಸಹ, ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಲಾತೂರಿನ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿರುವಳೆಂದು, ಆದುದರಿಂದ, ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಲು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಆಕೆಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಪರ್ಮಾಯ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಿರುಪಾಧಿಕವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಇವು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರ ಉದಾರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಇರಲು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೇಳಿರುವಂಥ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ವಜಾಗೊಂಡಿದೆ.

5. ಈ ಎರಡನೇ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ/ಅಪೀಲುದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು, ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಯುಕ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸ್ಥೂಲ ತಪ್ಪನ್ನು ಎಸಗಿವೆ; ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡದೆಯೇ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿದೆ; ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಈತನನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು

ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ನೀಡಿದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು; ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು ದಾವೆಯನ್ನು ವಿಲೇ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೋರಿದ ತರಾತುರಿಯು ನ್ಯಾಯದ ವಿಫಲತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 23ಎ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮಾದೇಶ 41ಕ್ಕೆ (ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ 'ಸಂಹಿತೆ' ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುವುದು) ಅನುಸಾರವಾಗಿ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮರು-ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಹಿತೆಯ 107ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರು-ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವು, ಸಂಹಿತೆಯ 23ನೇ ನಿಯಮ ಮತ್ತು 23ಎ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮಾದೇಶ XXXXI ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿತ್ತೆಂದು ವಾದಿಸಲು ಅವರು ಸಂಹಿತೆಯ 107ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಾಧಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳು, ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಮರು-ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಸಹ ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ವಾದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಅವರು, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಎರಡು ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವೆಂದರೆ - (1) **ಕೆ.ಕೆ. ವೇಲುಸಾಮಿ - ವಿರುದ್ಧ- ಎನ್. ಪಳನಿಸಾಮಿ** ಮತ್ತು (2) **ಮೆ: ಬಾಗಾಯಿ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ - ವಿರುದ್ಧ- ಮೆ: ಗುಪ್ತ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ ಸ್ಟೋರ್^೨**.

6. ಪ್ರಮುಖ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ದಾವೆಯನ್ನು ವಿಳಂಬ ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು; ಪ್ರಾ.ಸಾ.2ನ್ನು ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ವಿಫಲವಾದುದಕ್ಕೆ ಇದೇ

1. 2011 ಎಐಆರ್ ಎಸ್‌ಸಿಡಬ್ಲ್ಯು 2296

2. 2013 ಎಐಆರ್ ಎಸ್‌ಸಿಡಬ್ಲ್ಯು 1564

ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು: ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದಲ್ಲ; ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡಿತ್ತು: ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ; ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ನಡತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು, ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಎರಡೂ ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಾಳಿದಾಗ, ಈ ಎರಡನೇ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕುರಿತು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಅವರು ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

7. ಎರಡೂ ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವುದು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಮೊದಲು, ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾನೂನಿನ ನಿಲುವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ದಾವೆಗಳ ವಿಚಾರಣೆ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಬೇಕಿತ್ತು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಂಹಿತೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತರಲಾಗಿತ್ತು. ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಂದಾದ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶ ಮಾತ್ರ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು, ಮತ್ತು ಈ ನಿಯಮದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಪರಿಮಿತವಾಗಿದೆ. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸದಿರುವಲ್ಲಿ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 151ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು, ಸೂಕ್ತ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. **ವೇಲುಸಾಮಿ (ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ)** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ:

8. ಸಂಹಿತೆಯ 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವು, ದಾವೆಯ ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿರುವ ಯಾರೇ

ಸಾಕ್ಷಿದಾರರನ್ನು (ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು) ಪುನಃ ಕರೆಯಲು ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಯುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸದರಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಕೋರಿ ದಾವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾರೇ ಪಕ್ಷಕಾರನು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುವುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲಾಗಲಿ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು. ಈ ಅಧಿಕಾರವು ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವಾಗಿದ್ದು, ಪಕ್ಷಕಾರರು ನೀಡಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೊಂದಿರಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತವಾಗಿ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಲೋಪಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ಸದರಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿಲ್ಲ. [ವಾದಿರಾಜ ನಗ್ರಪ್ಪ ವೇರ್ಣಿಕರ್ - ವಿರುದ್ಧ- ಶರದ್‌ಚಂದ್ರ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಗೋಗಟಿ [2009 (4) ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 410]. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವು, ಯಾರೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಅಥವಾ ಪಾಟಿ ಸವಾಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದಾಗ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರದಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಉಪಬಂಧ ವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು, ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆಯುವಂತಾಗಲು, ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಪಕ್ಷಕಾರನ ಕೋರಿಕೆಯ

ಮೇಲಾಗಲಿ, ಯಾರೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಯುವ ಮೂಲಕ, ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಸಂಶಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿಸುವ ಒಂದು ಉಪಬಂಧವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನನ್ನು ಕರೆದಲ್ಲಿ, ಸಹಜವಾಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುವ ಮೂಲಕ ಅದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಲು ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೆ ಅದು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬಹುದು.

9. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಣೆ ಅಥವಾ ಪಾಟಿ ಸವಾಲಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿಸುವ ಕುರಿತು ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉಪಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾದರೂ, ನ್ಯಾಯೋದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ದುರುಪಯೋಗವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅವಶ್ಯವಿರಬಹುದಾದಂಥ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ಸಂಹಿತೆಯ ಅಂತರ್ನಿಹಿತ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಅನ್ಯಥಾ ಬಾಧಿಸಲು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಸಂಹಿತೆಯ 151ನೇ ಪ್ರಕರಣವು ಉಪಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಅಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಶಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಯಲು ಸಂಹಿತೆಯ 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ಅಂತರ್ನಿಹಿತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

8. ಆದುದರಿಂದ, ಸಂಹಿತೆಯ 17ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶವು ಅನ್ವಯವಾಗದಿರುವಲ್ಲಿ, ಸಂಹಿತೆಯ 151ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಅಂತರ್ನಿಹಿತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು, ಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು

ಒಮ್ಮೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮುಂದೂಡಿದಾಗಲೂ ಅಂಥ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದೇ ಎಂಬುದು, ವ್ಯವಹರಣೆಗಳನ್ನು ಲಂಬಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷವು, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತೀರ್ಪು ನೀಡಲು ಮುಂದೂಡಿದ ನಂತರ ಈ ವಿಧದ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಆಶ್ರಯಿಸಬಹುದೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. **ರಜಿಯಾ ಬಿ ಕಾಸೀಮ್ ಎಮ್. -ವಿರುದ್ಧ- ದಿ ಕಂಟ್ರಿವೈಡ್ ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರೂಮರ್ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಆಮಿಟೆಡ್** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದೆ:-

"9. ಪರಿಗಣನೆಯ ತರುವಾಯ, ಒಮ್ಮೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಂತಿಮ ಸುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲು ಮುಂದೂಡಿದರೆ, ಅರ್ಜುನ್ ಸಿಂಗ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ (ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ) ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದಂತೆ, ತೀರ್ಪನ್ನು ಘೋಷಿಸುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಆದರಿಂದಾಗಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಪು ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 2ನೇ ನಿಯಮದ XVIIIನೇ ಕ್ರಮಾದೇಶದ (4)ನೇ ಖಂಡವನ್ನು ವಿಲೋಪಿಸಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿವಾದಿ-ವಾದಿಯು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ವಾದದ ಸಲುವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಭಾವಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳನ್ನು, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

3. ಐಎಲ್‌ಆರ್ 2004 ಕೆಎಆರ್ 2215

ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಹ, ಸಿವಿಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳ ವಿಲೇಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ದಿನಾಂಕ: 1.7.2002ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ 1999ರ ಅಧಿನಿಯಮವನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ವಾದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ, ಅವರು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತರುವಾಯ ಅವರ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿ, ದಿನಾಂಕ: 20.06.2001ರಂದು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ವಿಷಯವನ್ನು ತೀರ್ಪಿನ ಘೋಷಣೆಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳ ತ್ವರಿತ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಅಂಥ ಅರ್ಜಿಯು ವಿಫಲಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ, ಅದು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ".

9. ಕೆ.ಕೆ. ವೇಲುಸಾಮಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು,- ಒಮ್ಮೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ನಂತರ, ಯಾವುದೇ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸದಿರುವ ವಿಧಾನವು ಸರಿಯಾದ ನಿಯಮವೇ ಆಗಿದೆಯಾದರೂ, ಅದು ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ಸೂತ್ರವಲ್ಲ ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಉದ್ಧೃತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ:-

"13. ಒಮ್ಮೆ ವಾದಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ, ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮರು-ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನನ್ನು ಪುನಃ ಕರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ವಾದಗಳು ಮುಕ್ತಾಯವಾದರೆ ಮತ್ತು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತೀರ್ಪಿಗೆ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಾದಕಾಲೀನ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ವಾದವನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆಯು (ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು), ವಾದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ, ತೀರ್ಪು ನೀಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದಾಗ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವು, ವಾದಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಭಾಗಶಃವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಆಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಾದಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ವಿಚಾರಣೆ ಅಥವಾ ಸುನಾವಣೆಯು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದೇ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಸರಿಯಾದ ನಿಯಮವಾಗಿದೆಯಾದರೂ, ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ಸೂತ್ರವೇನಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು, ಸಂಹಿತೆಯ 151ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಗುರುತಿಸಲಾದ

ಪರಿಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು, ಅಸಾಧಾರಣ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ
ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ವಿನಾಯಿತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ,
ವಾದಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು
ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ.”

10. **ಬಗಾಯಿ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್ (ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ) ಮೊದ್ಲಮೆಯಲ್ಲಿ** ಪುನಃ ಮಾನ್ಯ
ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಇಂಥಹುದೇ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ
ಒದಗಿಬಂದದಿತ್ತು. **ಕೆ.ಕೆ. ವೇಲುಸಾಮಿ** ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಸಹ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಯಿತು
ಮತ್ತು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯವು
ಈ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ:-

"12. ಇಡೀ ವಿಚಾರಣಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಆ
ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳು ವಾದಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದು, ಆಗಲೂ
ವಾದಿಯು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ಆ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ
ಇದು ಹಲವಾರು ಸಲ ಅಂತಿಮ ವಾದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಲಾಗಿದೆ
ಮತ್ತು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ತರುವಾಯ ಮಾತ್ರವೇ,
ತನ್ನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ,
ತನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಅಂಥ ಅರ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ
ವಾದಿಯು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ
ಕ್ರಮವು, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 151ನೇ ಪ್ರಕರಣದ
ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಸಹ ಅನುಮತಿಯವಾಗಿಲ್ಲ".

11. ಆದುದರಿಂದ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ
ಸಹ, ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪುನಃ
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ
ವಿರಳವಾಗಿ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಪರಂತು, ವಾದಗಳನ್ನು

ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ ಮುಂಚೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲು ಸಿಂಧುವಾದ ಕಾರಣಗಳಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದು ಅನುಕೂಲಕರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ವಿಳಂಬದ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಥವಾ ದಾವೆ ಕುರಿತು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರದ ದುರ್ಬಲ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪಕ್ಷಕಾರನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ. ವ್ಯವಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲೇ ಉಳಿಸಲು ಆತನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ತಂತ್ರಗಳ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಒಮ್ಮೆ ಈ ರೀತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಬಾರದು. ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಓದುವ ಮೂಲಕ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳನ್ನು ಲಂಬಿಸುವ ಅಥವಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅಂಥ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು, ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕರೆಯದೆ ನಿರಾಕ್ಷೇಪಣೆವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು. ಮೇಲ್ನೋಟದಿಂದ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಪಕ್ಷಕಾರರು ಅಫಿಡಾವಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರ ಸತ್ಯಸಂದತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾದರೆ ಮಾತ್ರ, ಅವರಿಂದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ.

12. ಈಗ, ಸಂಹಿತೆಯ 23ನೇ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮಾದೇಶ XXXXI ಮತ್ತು 23ಎ ನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮರು-ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಸಂಹಿತೆಯ 23 ಮತ್ತು 23ಎ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಪುನರ್-ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 23ನೇ ನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮರು-ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ನಿದರ್ಶನಾತ್ಮಕವಾಗಿ - ದಾವೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆ, ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಸಂಹಿತೆಯ 11ನೇ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮಾದೇಶ VIIರ ಮೇರೆಗೆ ವಾದಿಯ ನಿರಾಕರಣೆಯಂಥ ಮತ್ತು ಅಂಥಹುವೇ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದಾವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ

ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮರು-ವಿಚಾರಣೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ 23ನೇ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು 23ಎ ನಿಯಮವು ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಅಥವಾ ಅವಿರೋಧ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಸಂಹಿತೆಯ 96ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅವು 23ಎ ನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. 23ನೇ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮದೇಶ XXXXI ಮತ್ತು 23ಎ ನಿಯಮಕ್ಕಿಂತ, ಸಂಹಿತೆಯ 107ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಚಲಾಯಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರವು, ನಿಯಮಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಷರತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ವತಃ 107ನೇ ಪ್ರಕರಣವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಹಿತೆಯ 2(16)ನೇ ಪ್ರಕರಣವು, 'ನಿಯಮಿಸಬಹುದಾದ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನಿಯಮಗಳಿಂದ ನಿಯಮಿಸಬಹುದಾದ ಎಂದು ಪರಿಭಾಷಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಸಂಹಿತೆಯ 107ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೊಂದಿರುವಂಥ ಯಾವುದೇ ಪುನರ್-ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವು, 23ನೇ ನಿಯಮ ಅಥವಾ 23ಎ ನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಂಹಿತೆಯ 27ನೇ ನಿಯಮದ ಕ್ರಮದೇಶ XXXXIರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮರು-ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕುರಿತು ನಿಯಮ 28ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

13. ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಲ್ಲಿ, ಅವು ಪ್ರಾ.ಸಾ.1 ಇವರ ಪಾಟಿ-ಸವಾಲು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ನಂತರ, ದಿನಾಂಕ: 25.08.2010ರಂದು ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರ ಪಾಟಿ-ಸವಾಲನ್ನು ದಿನಾಂಕ: 7.9.2010ರಂದು ಮುಂದೂಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮುಂದೂಡಿದ ದಿನಾಂಕದಂದು, ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ

ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಹಾಜರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರ ಪಾಟಿ-ಸವಾಲಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪುನಃ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು 100/- ರೂ.ಗಳ ವೆಚ್ಚದೊಂದಿಗೆ ದಿನಾಂಕ: 21.09.2010ಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಿದೆ. ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರು ದಿನಾಂಕ: 21.9.2010ರಂದು ಪಾಟಿ-ಸವಾಲಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದರಾದರೂ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸಹ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರ ಪಾಟಿ-ಸವಾಲನ್ನು 'ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ವಾದಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದಿನಾಂಕ: 10.10.2010ಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿನಾಂಕದಂದು ಸಹ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಸಹ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸಿ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ದಿನಾಂಕ: 3.11.2010ಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿನಾಂಕದಂದು ಸಹ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಹಾಜರಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಿನಾಂಕ: 4.11.2010ರಂದು ವಾದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ, ದಿನಾಂಕ: 18.11.2010ಕ್ಕೆ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿತ್ತು. ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮರು-ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ದಿನಾಂಕ: 9.11.2010ರಂದು, ಎಂದರೆ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ನಂತರ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು.

14. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರ ಪಾಟಿ-ಸವಾಲಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ದಿನಾಂಕಗಳು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

15. ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು, ದಿನಾಂಕ: 10.9.2010ರಿಂದ 30.10.2010ರವರೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಅದು ಸರಿಯಾದುದು ಎಂದು ಸಹ

ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಪ್ರಾ.ಸಾ.2 ಇವರು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ದಿನಾಂಕ: 25.8.2010ರಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಂತರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ: 8.9.2010ಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಲಾಗಿತ್ತು, ಆಗ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಬಹುಶಃ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಕಡೇಪಕ್ಷ ದಿನಾಂಕ: 25.8.2010 ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕ: 7.9.2010ರಂದು ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಹಾಜರಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ, ಅಪೀಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಲೀಲಾದೇವಿ ಅವರೂ ಸಹ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಲಾತೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು, ಅಧಿಕ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಮಧುಮೇಹದ ತೊಂದರೆಗಾಗಿ ಹೊರ ರೋಗಿಯಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕಡೇಪಕ್ಷ ಅಪೀಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ, ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ, ತಮ್ಮ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸುಗಮ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಪರಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಅಪೀಲುದಾರರ ಈ ನಡತೆಯು, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮರು-ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಅವರು ನೀಡಿದ ಕಾರಣಗಳು ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರದಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಪೀಲುದಾರರು, ತಮ್ಮ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಅವರ ಹಿಂದಿನ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯಿಂದ ಅಫಿಡಾವಿತ್ತನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಸಹ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಅಪೀಲುದಾರರ ನಡತೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕಳುಹಿಸದೆ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರತೆ ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಾಗ, ಅಪೀಲುದಾರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಸೂಕ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಪೀಲುದಾರರು, ತಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದಾಗಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಯಾವುದೇ

ಹಕ್ಕನ್ನು ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಲು ತಮಗೆ ತಾವೇ ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಹೊಣೆಗಾರರು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮರು-ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಾನೂನಿನ ಈ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ವೆಚ್ಚಸಹಿತವಾಗಿ ವಜಾಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತದನುಸಾರವಾಗಿ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.
